
Zacharias' Digt

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Zacharias' Digt", i: *Mindeudgave Digte*, side: 300, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Zacharias' Digt

Syng højt, min Tunge, mit Hjertes Tolk,
din Tak til Gud i det høje.
Han vil besøge igen sit Folk
og har dets Frelse for Øje.
Hvad talt han har ved Profeters Mund,
det ved vi han holder nøje.

Han løser os ud af Nød og Skam,
omskifter til Tak vor Klage.
Da sker, hvad han loved Abraham
i Tiderne langt tilbage.
Da vandrer vi for hans Aasyn ret
i Dag og i alle Dage.

Den Højestes Tjener, Guds Profet,
skal blive dit Navn, Barnlille.
Thi du skal gøre hans Vej beredt
henover de Kløfter vilde.
Og Folket, der ser sin Synd forladt,
skal øse af Naadens Kilde.

Den signede Dag sin Bro af Lys
fra Himlen til Jorden bygger
for alle, der sidder hen i Gys
af Mørkets og Dødens Skygger.
Den bære vor Fod fra Angstens Strand
til Landet, Guds Fred betrygger.